

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Ἔτεοκλής]: Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
- [2] ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ.
- [5] εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] Ἔτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὕμνοϊθ' ὑπ' ἀστῶν φροίμοις πολυρρόθοις
- [8] οἰμῶγ'μασὶν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτηριος
- [9] ἐπ'ὐνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαί'ας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον ὥστε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναί ποτε.
- [16] τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλότητι τροφῷ.
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
- [18] ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητήρας ἀσπιδηφόρους
- [20] πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μέν ἐς τόδ' ἤμαρ εὖ ῥέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηροὺς μένοις
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὥς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ᾧ σὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστήριους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
- [29] νυκτιγορεῖσθαι κάπιβουλεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὀρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, καὶ πῖ σέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ καὶ γὼ καὶ κατοπτήρας στρατοῦ
- [37] ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶ·
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλω.
- [39] [Ἄγγελος]: Ἐτέο κλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἥκω σαφῇ τάκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
- [45] Ἄρη τ', ἔνυώ, καὶ φιλαίματον φόβον
- [46] ὥρκω μότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
- [47] θέντες λαπάξιν ἅστυ Καδμείων βίᾱ,
- [48] ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
- [49] μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβοντες· οἶκτος δ' οὐ τις ἦν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
- [53] ἔπνει, λεόντων ὥς Ἄρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται·
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὥς πάλῳ λαχῶν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκ κρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
- [59] ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδίᾳ δ' ἀργηστής ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστροφος
- [63] φράξαι πόλιν, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
- [64] Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
- [65] καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὥκιστος λαβέ·
- [66] κάγῳ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

[67] ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου

[68] εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔση.

[69] [Ἐτεοκλῆς]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολιῖσιν οὐχοὶ θεοί,

[70] Ἄρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενῆς,

[71] μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον

[72] ἐκθαμνίσῃ τε δηάλωτον, Ἐλλάδος

[73] φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφ' ἐστῖους·

[74] ἔλευ θέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν

[75] ζυγοῖσι δουλοῖσι μήποτε σχεθεῖν·

[76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·

[77] πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]: θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ

[79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν

[80] ῥεῖ πολὺς ὁδὲ λεὼς πρόδρομος ἱππότης·

[81] αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',

[82] ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.

[83] ἔτι δὲ γὰρ ἐμᾶς πεδί' ὀπλόκτυπ' ὥττι

[84] χρίμπτει βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'

[85] ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

[86] ἰὼ ἰὼ

[87] ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν

[88] βοᾷ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.

[89] ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπῆς

[90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.

[91] τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει

[92] θεῶν ἢ θεᾶν;

[93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω

[95] βρέτη δαιμόνων;

[96] ἰὼ μάκαρες εὐεδροί,

[97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλλομεν

[98] ἀγάστονοι;

[100] ἀκού' ἐτ' ἡοῦκ ἀκού' ἐτ' ἀσπίδων κτύπον;

[101] πέπλων καὶ στεφάνων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμϕι

[102] λιτάν' ἔξομεν;

[103] κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἔνδός·

[104] τί ῥέξεις; προδώσεις, παλαίχθων

[105] Ἄρης, τὰν τεάν;

[106] ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν

[107] ἅν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

[109] [Χορός]: θεοὶ πολιόχοι πάντες ἴτε χθονὸς·

[110] ἴδετε παρθένων

[111] ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

[112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
 [115] καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
 [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
 [117] πάντως ἄρηξον δαίῳ ἄλυσιν.
 [120] Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
 [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
 [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἱππίων
 [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
 [124] ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
 [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
 [126] [Zelee ost]
 [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

[128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
 [129] ῥυσίπολις γενοῦ,
 [130] Παλλὰς, ὃ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
 [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾷ,
 [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
 [135] σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
 [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσάι τ' ἐναργῶς.
 [140] καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτῳ,
 [141] ἄλυσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

[143] αὐτοῦσαι πελαζόμεσθα.

[145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ

[146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.

[147] σύ τ', ὦ Λατογένει||α

[148] κούρα, τόξον εὐτυκάζου.

Strophe 2

[149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,

[150] ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

[151] ὦ πότνι' Ἥρα.

[152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

[153] Ἄρτεμι φίλα,

[155] δοριτίνακτος αἰθῆρ δ' ἐπιμαίνεται.

[156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;

[157] ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

Antistrophe 2

[158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,

[158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάξεων λιθαὶς ἔρχεται.

[159] ὦ φίλ' Ἀπολλον.

[160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,

[161] παῖ Διός, ὄθεν

[162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ.

[163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκά, πρὸ πόλεως

[165] ἐπτάπυλον ἔδος ἐπὶ ρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ἰὼ παναρκεῖς θεοί,

[167] ἰὼ τέλειοι τέλειαι τε γᾶς

[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,

[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

[170] ἑτεροφώνῳ στρατῶ.

[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ἰὼ φίλοι δαίμονες,

[175] λυτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν,

[176] δείξαθ' ὥς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,

[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε.

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων

[180] μνήστορες ἐστέ μοι.

[181] [Ἐτεοκλής]: ὕμᾱς ἔρω τῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,

[182] ἧ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,

[183] στρατῶ τε θάρσος τῶ δε πυργηροῦ μένῳ,

[185] βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν

[186] αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

- [187] μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
- [188] ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσας ἄψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
- [194] αὐτοῖ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθοῦμεθα.
- [195] τοιαῦτά τ' αὖ γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
- [196] κεί μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἄνθρωπος γυνὴ τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
- [199] λευστήρα δὲ μοι δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
- [201] τᾶξωθεν· ἐνδον δ' οὐσα μὴ βλάβην τίθει.
- [202] ἤκουσας ἡοῦκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεις' ἀκούσασα
- [204] τὸν ἀρματοκτυπον ὄτονον ὄτονον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλής]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ ς πρῶραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ἤρρε μηχανὴν σωτηρίας,

- [210] νεῶς | καμού | σης πον | τίω | πρὸς κύ | ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ||χαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
- [213] ὅτ' ὀλοᾷς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις.
- [214] δὴ τότε ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἑτεοκλής]: πύργον | στέγειν | εὐχε | σθε πολέ | μιον | δόρυ.
- [217] οὐκοῦν | τάδ' ἔ | σται πρὸς | θεῶν· | ἀλλ' οὖν | θεοὺς
- [218] τοὺς τῆς | ἀλού | σης πόλε | ος ἐ | κλείπειν | λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίψ.
- [223] [Ἑτεοκλής]: μή μοι | θεοὺς | καλοῦ | σα βου | λεύου | κακῶς.
- [224] πειθαρχία | γάρ ἐ | στι τῆς | εὐπραξίας
- [225] μήτηρ, γυνή | σωτή | ρος· ὧδ' | ἔχει | λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κάκ χαλεπαῖς δύας ὑπερθ' ὀμμάτων
- [229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
- [230] [Ἑτεοκλής]: ἀνδρῶν | τάδ' ἐ | στί, σφάγι | α καὶ | χρηστή | ρια
- [231] θεοῖ | σιν ἔρ | δειν πολε | μίων | πειρω | μένους.
- [232] σὸν δ' αὖ | τὸ σι | γᾶν καὶ | μένειν | εἴσω | δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἑτεοκλής]: οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
- [237] ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,
- [238] εὐκῆλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] ταρβουσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.
- [242] [Ἑτεοκλής]: μὴ νυν, ἔαν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
- [244] τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
- [246] [Ἑτεοκλής]: μὴ νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλις γῆθεν, ὥς κυκλουμένων.
- [248] [Ἑτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
- [250] [Ἑτεοκλής]: οὐ σίγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἑτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς ἀνασχέση τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολίται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἑτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς κάμει καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

[256] [Ἑτεοκλής]: ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὦπασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὦν ἄλῳ πόλις.

[258] [Ἑτεοκλής]: παλινστομεῖς αὖθιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

[260] [Ἑτεοκλής]: αἴτου μένῳ μοι κοῦφον εἰδοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ἂν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Ἑτεοκλής]: σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Ἑτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἐκεῖνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὓς' ἀγαλμάτων,

[266] εὖχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς·

[267] κάμῳν ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

[268] ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισον,

[269] Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

[270] θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

[271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,

[272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

[274] εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]

[277] θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα,

[278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

[279] στέψω | πρὸ ναῶν, πολεμίων | δ' τὰ ἐσθήματα |

[280] τοιαῦτ' | ἐπεύχου μὴ | φιλοστόνως | θεοῖς, |

[281] μὴδ' ἐν | ματαίοις | κάγυρίοις | ποιφύγμασιν· |

[282] οὐ γάρ | τι μᾶλλον μὴ | φύγῃς | τὸ μόρσιμον. |

[283] ἐγὼ | δέ γ' ἄνδρας | ἐξ ἐμοῖ | σὺν ἐβδόμῳ |

[284] ἀντηρέτας | ἐχθροῖσι | τὸν μέγαν | τρόπον |

[285] εἰς ἐπτατει | χεῖς ἐξόδους | τάξω | μολών, |

[286] πρὶν ἀγγέλους | σπερχνούς | τε καὶ | ταχυρόθους |

[287] λόγους | ἰκέσθαι καὶ | φλέγειν | χρεῖας | ὑπο· |

Stasimon

Strophe 1

[288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· |

[289] γείτονες δὲ καρδίας |

[290] μέριμναι ζωपुरοῦσι τάρβος |

[291] τὸν ἀμφιτειχῇ λεών, |

[292] δράκοντας ὥς τις τέκνων |

[293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας |

[294] πάντρομος πελειάς. |

[295] τοῖ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους |

[296] πανδαμεὶ πανομιλεῖ |

[297] στείχουσιν. τί γένωμαι; |

[298] τοῖ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν |

[299]

[300]

[301]

[302]

[303]

Antistrophe 1

[304] [Χορός]:

[305]

[306]

[307]

[308]

[309]

[311]

[312]

[313]

[314]

[315]

[316]

[317]

[318]

[319]

[320]

Strophe 2

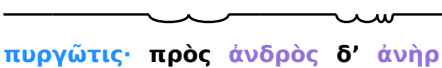

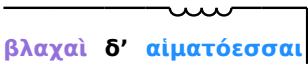

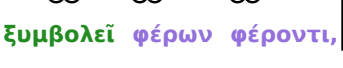

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ὠγυγίαν
- [322] Αἶδᾶ προΐᾶσαι, δορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἔ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρῥηγνυμένων
- [329] φαρέων. βοᾶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἄρτιτρόποις ὠμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
- [335] δωμάτων στυγεράν ὁδόν·
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερά τῶνδε πράσσειν·
- [338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,
- [339] ἔ ἔ, δυστυχή τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶ

[342] **χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·**
[343] **μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας**
[344] **μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.**

Strophe 3

[345] [Χορός]: **κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὀρκάνα**
[346] **πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ**
[347] **ἄμφι δορὶ κλίνεται·**
[348] **βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι**
[349] **τῶν ἐπιμαστιδίων**
[350] **ἄρτιτρεφεῖς βρέμονται.**
[351] **ἄρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·**
[352] **ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,**
[353] **καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,**
[354] **ξύννομον θέλων ἔχειν,**
[355] **οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.**
[356] **τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.**

Antistrophe 3

[357] [Χορός]: **παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσῶν**
[358] **ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν**
[359] **δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·**
[360] **πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος**
[361] **γαῖς δόσις οὐτιδανοῖς**

- [362] ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
- [363] δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι.
- [364] τλάμον' εὐνὰν αἰχμάλων
- [365] ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὥς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἐλπίς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὃ τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθῶ τιν' ἢ μῖν, ὧ φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
- [373] εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἂν εἰδῶς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προίτισιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἔῃ περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὥς δράκων βοᾷ.
- [382] θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

[385] σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω

[386] χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·

[387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,

[388] φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·

[389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,

[390] πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.

[391] τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς

[392] βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἔρων,

[393] ἵππος χαλινῶν ὥς κατασθμαίνων μένει,

[394] ὅστις βοῇν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.

[395] τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν

[396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

[397] [Ἐτεοκλής]: κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτίν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,

[398] οὐδ' ἐλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·

[399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἀνευ δορός.

[400] καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος

[401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,

[402] τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἀνοΐα τινί.

[403] εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,

[404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε

[405] γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐν δίκῳ τ' ἐπὶ νυμον,

[406] καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.

[407] ἐγὼ δὲ τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
- [409] μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶντα καὶ στυγούνην ὑπὲρ φρονας λόγους.
- [411] αἰσχυρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
- [413] ῥίζωμ' ἀνείηται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγγώριος,
- [414] Μελάνιπρος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
- [415] Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἵργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὥς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματηφόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὀλομένων ιδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὐτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις,
- [424] γίγας δδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἃ μὴ κραῖνοι τύχη·
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντος φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψαν ἔμποδὼν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν προσήκασεν·
- [432] ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
- [433] φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὥπλισμένη·
- [434] χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοῖῳ δὲ φωτὶ πέμπε— τίς ξυστήσεται,
- [436] τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεΐ;
- [437] [Ἐτεοκλής]: καὶ τῷ δὲ κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
- [438] τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
- [439] ἢ γλῶσσ' ἀληθὲς γίγνεται κατήγορος·
- [440] Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρσκευασμένος,
- [441] θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα
- [442] χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὦν εἰς οὐρανὸν
- [443] πέμπει γεγωναὶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
- [444] πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
- [445] ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
- [446] μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίου.
- [447] ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
- [448] αἶθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
- [449] φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
- [450] Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθαι,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐν τεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ ἔτε ὀκλῷ τρίτος πάλος
- [459] ἐξ ὑπτίου ἤδη σεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστησι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληροῦμενοι.
- [465] ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον·
- [466] ἀνὴρ ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χούτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
- [469] ὥς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῇσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλής]: πέμποιμ' ἂν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] ὃς οὐτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρῶσει χθονί,
- [478] ἢ καὶ δού' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἔλων λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
- [482] πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὥς δ' ὑπέραιχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τῶς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
- [489] ἄλλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξά δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν
- [492] ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ἰέντα πύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
- [495] ὄφειν δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
- [496] προσηδάφισται κοίλογάστορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
- [498] βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυιᾶς ὥς φόβον βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

- [500] Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλής]: πρῶτον μὲν Ὅγκας Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
- [503] εἶρξει νεοσσῶν ὥς δράκοντα δύσχιμον.
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἶνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
- [506] ἐξιστορήσαι μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης,
- [507] οὐτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὄπλων σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεούς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
- [513] σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
- [514] κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά που νικῶμενον.
- [515] τοιάδε μὲν τοι προσφίλει αἰ δαιμόνων.
- [516] πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἤσσω μένων,
- [517] εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη.
- [518] Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκὸς δὲ πράξειν ἀνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἐχθρὸν εἰκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθῶς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἢ μὴν λαπάξιν ἅστυ Καδμείων βίᾱ
- [532] Διός· τόδ' αὐδ' ἄμῃ τρὸς ἐξ ὀρεσκού
- [533] βλάστημα καλὸν ἰππῶρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ·
- [534] στείχει δ' ἱούλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
- [535] ὥρας φυοῦσης, τρυφὸς ἀντέλλουσα θρίξ.
- [536] ὁ δ' ὠμόν, οὐ τι παρθένων ἐπώλυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὲν ἀκόμπαστος γ' ἐφίσταται πύλαις·
- [539] τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκῇ λάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὠμόσι τον προσημηχανημένην
- [542] γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
- [544] ὥς πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοῖσδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνουι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσασιν·
- [552] ἧ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοΐατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον,
- [555] Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ῥέουσιν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰσαμείψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκου
- [559] εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἧ ἔωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτήσμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόντων τᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυοῦσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἕκτον λέγοιμ' ἄν ἄνδρα σωφρονέστατον,

[569] ἀλκήν· τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
[570] Ὅμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
[571] κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
[572] τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
[573] μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
[574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
[575] κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
[576] καὶ τὸν σὸν αὖθις προσθροῶν ὁμόσπορον,
[577] ἐξυπτιάζων ὅμμα, Πολυνείκους βίαν,
[578] δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
[579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
[580] ἧ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
[581] καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
[582] πόλιν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
[583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
[584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
[585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
[586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
[587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
[588] μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός·
[589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
[590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκῆλως ἔχων
[591] πάγχαλκον ἠΰδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.

[592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

[593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,

[594] ἔξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα.

[595] τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθοὺς ἀντηρέτας

[596] πέμπειν ἐπαινώ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.

[597] [Ἐτεοκλής]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς

[598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

[599] ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς

[600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.

[601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.

[602] ἦ γὰρ ξυνεῖσβας πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ

[603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινὶ

[604] ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,

[605] ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὦν

[606] ἐχθροῖς ξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,

[607] ταύτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,

[608] πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ ῥάμῃ.

[609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,

[610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,

[611] μέγας προφήτης, ἀνοσίῳσι συμμιγείς

[612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,

[613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,

[614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ | μὲν οὖν | σφε μὴ δὲ προ|σβαλεῖν | πύλαις |
- [616] οὐχ ὥς | ἄθυ|μος οὐδὲ λή|ματος | κάκῃ, |
- [617] ἀλλ' οἷ|δεν ὥς | σφε χρὴ | τελευ|τῆσαι | μάχῃ, |
- [618] εἰ καρ|πὸς ἔ|σται θε|σφάτοι|σι Λο|ξίου· |
- [619] φιλεῖ | δὲ σι|γᾶν ἢ | λέγειν | τὰ καί|ρια. |
- [620] ὁμως | δ' ἐπ' αὐ|τῷ φῶ|τα, Λα|σθένους | βίαν, |
- [621] ἐχθρό|ξενον | πυλω|ρὸν ἀν|τιτά|ξομεν, |
- [622] γέρον|τα τὸν | νοῦν, σάρ|κα δ' ἡ|βῶσαν | φύει, |
- [623] ποδῶ|κες ὅμ|μα, χεῖ|ρα δ' οὐ | βραδύ|νεται |
- [624] παρ' ἀ|σπίδος | γυμνω|θὲν ἀρ|πάσαι | δόρυ. |
- [625] θεοῦ | δὲ δῶ|ρόν ἐ|στιν εὐ|τυχεῖν | βροτούς. |
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς |
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὥς πόλις εὐτυχῇ, |
- [628] δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς |
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν |
- [630] Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῶ. |
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔ|βδομον | δὴ τόνδ' | ἐφ' ἔ|βδόμαις | πύλαις |
- [632] λέξω, | τὸν αὐ|τοῦ σοῦ | κασί|γνητον, | πόλει |
- [633] οἷας | ἀρᾶ|ται καὶ | κατεύ|χεται | τύχας· |
- [634] πύργοις | ἐπεμ|βὰς κά|πικη|ρυχθεὶς | χθονί, |
- [635] ἀλώ|σιμον | παιᾶν' | ἐπε|ξιακ|χάσας, |
- [636] σοὶ ξυμ|φέρε|σθαι καὶ | κτανῶν | θανεῖν | πέλας, |
- [637] ἢ ζῶντ' | ἀτι|μαστῇ|ρα τῶς | ἀνδρῇ|λάτῃν |

- [638] φυγή | τὸν αὐτὸν τόνδε | τείσασθαι | τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' | αὐτεῖ καὶ | θεοὺς | γενεθλίους |
- [640] καλεῖ | πατρώας γῆς | ἐποπτήρας | λιτῶν |
- [641] τῶν ὧν | γενέσθαι πάγῃ | Πολυνείκους | βία.
- [642] ἔχει | δὲ καινοπηγῆς εὐκυκλον | σάκος |
- [643] διπλοῦν | τε σῆμα | προσμεμηχανημένον.
- [644] χρυσήλατον | γὰρ ἄνδρα | τευχιστὴν | ἰδεῖν |
- [645] ἄγει | γυνή | τις σωφρόνως | ἡγουμένη.
- [646] Δίκη | δ' ἄρ' εἶναι φησιν, ὥς | τὰ γράμματα |
- [647] λέγει | κατὰ ξωδ' ἄνδρα | τόνδε καὶ | πόλιν |
- [648] ἔξει | πατρῶων δωμάτων | τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' | ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα | πέμπειν | δοκεῖ.
- [651] ὥς οὐ ποτ' ἄνδρὶ τῷδε | κηρυκευμάτων |
- [652] μέμψη, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν | πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὦ θεομανές | τε καὶ | θεῶν | μέγα | στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίου | γένος.
- [655] ὦμοι, πατὴρ δὲ νῦν | ἀραὶ | τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὐτε κλαίειν οὔτ' | ὀδύρεσθαι | πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῇ | δυσφορώτερος | γόος.
- [658] ἐπὶ νόμῳ | δὲ κάρτα, Πολυνείκει | λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τοῦ πίσημ' | ὅποι | τελεῖ,
- [660] εἴ νιν | κατὰ ξειχρυσότευκτα γράμματα |

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
- [664] ἀλλ' οὐτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
- [665] οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἔφηβήσαντά πω,
- [666] οὔτ' ἐν γενέειου ξυλλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεΐδε καὶ κατηξιώσατο·
- [668] οὐδ' ἐν πατρώας μῆν χθονὸς κακουχίᾳ
- [669] οἴμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἧ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδῶ νυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθὼς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
- [675] ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος
- [676] κνημίδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μῆ, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
- [678] ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἀργεῖοισι Καδμείους ἄλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιᾶσματος.
- [683] [Ἑτεοκλής]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνῃς ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 [685] κακῶν δὲ καὶ σחרῶν οὐτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπληθῆς
 [687] δορίμαργος ἅτα φερέτω· κακοῦδ'
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 [689] [Ἐτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 [690] ἴτω κατ' οὐρον κύμα Κωκυτοῦ λαχόν
 [691] Φοίβω στυγῇ θὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
 [692] [Χορός]: ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 [695] [Ἐτεοκλής]: φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρὰ
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ
 [699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγες οὐκ
 [700] εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Ἐτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
 [704] τί οὖν ἔτ' ἂν σαῖνοι μὲν ὀλέθριον μόρον;

[705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων

[706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλλᾶτος

[707] ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ

[708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

[709] [Ἐτεοκλής]: ἐξέξεσεν γὰρ οἱ δῖου κατεύματα·

[710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων

[711] ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

[712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καί περ οὐ στέργων ὅμως.

[713] [Ἐτεοκλής]: λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνητις· οὐδὲ χρὴ μακράν.

[714] [Χορός]: μὴ 'λθῇς ὁδοῦς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

[715] [Ἐτεοκλής]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

[716] [Χορός]: νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

[717] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

[718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδε λφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;

[719] [Ἐτεοκλής]: θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

Strophe 1

[720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον

[721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

[722] παναλαθῇ κακόμαντιν

[723] πατρὸς εὐκταίαν Ἑρινὺν

[724] τελέσαι τὰς περιθύμους

[725] κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅποσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδαίκτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαῖα κόνις

[737] πῖη μελαμπαγὲς αἷμα φοῖνιον,

[738] τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῇ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος

[746] βίᾱ, τρὶς εἰπόντος ἐν
[747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
[749] θνήσκοντα γέννας ἄτερ σῶζειν πόλιν,

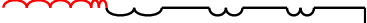

Strophe 3

[750] [Χορός]: κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
[751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
[752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
[753] ὅστε ματρὸς ἀγνάν
[754] σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
[755] ῥίζαν αἱματόεσσαν
[756] ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
[757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

[758] [Χορός]: κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κύμ' ἄγει·
[759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰείρει
[760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμνῳ
[761] πόλεως καχλάζει.
[762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
[763] τείνει, πύργος ἐν εὖρει.
[764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
[765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

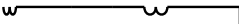

Strophe 4

[766] [Χορός]: τελειᾷν γὰρ παλαιφάτων ἄρᾱν |
[767] βαρεῖαι καταλλαγαί· |
[768] τὰ δ' ὅλο' οὐ παρέρχεται. |
[769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει |
[770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν |
[771] ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. |

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν |
[773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι |
[774] πολύβατός τ' ἀγὼν βροτῶν, |
[775] ὅσον τότ' οἱ δίπουν τίον, |
[776] τὰν ἀρπαξάνδραν |
[777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας; |

Strophe 5

[778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων |
[779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων |
[780] γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν |
[781] μαινομένα κρᾶδι· |
[782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν· |
[783] πατροφόνω χερὶ τῶν |
[784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη· |

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] ἐφῆ|κεν ἐπὶ|κότους τροφᾶς,
- [787] αἰαῖ, |πικρο|γλώσσους ἀράς,
- [788] καί σφε|σιδαρονόμῳ|
- [789] διὰ|χερὶ ποτε|λαχεῖν|
- [790] κτήματα· νῦν δὲ|τρέω|
- [791] μὴ|τελέσῃ|καμψίπους Ἑρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, παῖ|δες μη|τέρων|τεθραμ|μέναι.
- [793] πόλις|πέφευ|γεν ἥ|δε δού|λιον|ζυγόν·
- [794] πέπτω|κεν ἀν|δρῶν|ὁ βρίμω|κομπά|σματα·
- [795] πόλις|δ' ἐν|εὐ|δίᾳ|τε καὶ|κλυδω|νίου|
- [796] πολλαῖ|σι πλη|γαῖς|ἄντ|λον οὐκ|ἐδέ|ξατο.
- [797] στέγει|δὲ πύρ|γος, καὶ|πύλας|φερεγ|γύοις|
- [798] ἐφρα|ξάμε|σθα|μονο|μάχοι|σι προ|στάταις·
- [799] καλῶς|ἔχει|τὰ|πλεῖστ',|ἐν|ἑξ|πυλώ|μασι·
- [800] τὰς δ' ἐ|βδόμας|ὁ σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης|
- [801] ἄναξ|Ἀπόλ|λων εἵ|λετ',|Οἰ|δίπου|γένει|
- [802] κραίνων|παλαι|ὰς Λα|ΐου|δυσβου|λίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι|πρᾶγ|μα νεό|κοτον|πόλει|πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις|σέσω|σται·|βασι|λέες δ' ὁμό|σποροι—
- [805] [Χορός]: τίνες;|τί δ' εἵ|πας;|παρα|φρονῶ|φόβῳ|λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονού|σα νῦν|ἄκου|σον·|Οἰ|δίπου|τόκοι|

[807] [Χορός]: οἷ ᾿γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

[808] [Ἄγγελος]: οὐδ' ἄμφιλέκτως μὴν κατεσποδὴ μένοι—

[809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.

[810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθναῖσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

[811] [Χορός]: οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίρονθ' ἅμα;

[812] οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅγαν.

[813] αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

[814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρῦεσθαι πάρα·

[815] πόλιν μὲν εὖ πράσσουσιν, οἱ δ' ἐπιστάται,

[816] δισσῶ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

[817] Σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

[818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

[819] πατὴρ κατ' εὐχὰς δυσπότης φοροῦμενοι.

[820] [πόλις σέσσωσται· βασιλῆοιν δ' ὁμοσπόροιν]

[821] πέπωκεν αἵμά γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Stasimon

[822] [Χορός]: ὦ μέγαλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

[823] δαίμονες, οἱ δὲ Κάδμου πύργους

[824] τούσδε ῥύεσθε,

[825] πότερον χαίρω κάπολολύξῳ

[826] πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.

[827] ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

[830] ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;

[831] οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἔπινυμῖαν

[832] καὶ πολυνεικεῖς

[832b] ὦλοντ' ἀσεβεῖ διανοίῃα.

Strophe 1

[833] [Χορός]: ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίου τ' ἀρά,

[834] κακὸν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.

[835] ἔτευξα τύμβῳ μέλος

[836] Θυιᾶς αἵματοσταγεῖς

[837] νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως

[838] θανόντας· ἢ δύσσορ' ἄλλ' ἔδε

[839] ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]: ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπείπεν πατρώθεν εὐκταία φάτις.

[842] βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαίου διήρκεσαν.

[843] μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν.

[844] θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[845] ἰὼ πολύστονοι, τόδ' ἡρ' ἰγάσασθ

[846] ἄπιστον· ἤλθε δ' αἰῶνα
 Unglaubliches·
 unbelievable·

[847] πῆματ' οὐ λόγῳ.

[848] τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος.

[849] διπλαῖν μερίμναιν διδύμα νῦν ὁρῶ κακά,

- [850] αὐτοφύ|να, δίμο|ρα τέλε|α τάδε|πάθη. τί φῶ|;
- [852] τί δ' ἄλ|λο γ' ἢ|πόνου|πόνων|ἐφέ|στιοι;
- [854] ἀλλὰ γόνων, ὦ φίλαι, κατ' οὔρον|
- [855] ἐρέσ|σετ' ἀμ|φι κρα|τὶ πόμ|πιμον|χεροῖν|
- [856] πίτυλον, ὃς αἰ|έν δι'|Ἀχέροντ' ἀμεί|βεται|
- [857] τὰν ἄ|στολον|μελάγ|κροκον|θεω|ρίδα,
- [858] τὰν ἀ|στιβῇ|Παιῶ|νι, τὰν ἀνά|λιον|
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῇ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ ἦ|κουσ'|αἶδ' ἐπὶ|πράγος|
- [862] πικρὸν Ἀν|τιγόνη|τ' ἡδ' Ἰ|σμήνη,
- [863] θρῆνον ἀ|δελφοῖν·|οὐκ ἀμ|φιβόλως|
- [864] οἶμαί|σφ' ἐρατῶν|ἐκ βαθυ|κόλπων|
- [865] στηθέων ἦ|σειν|ἄλγος ἐ|πάζιον.
- [866] ἡμᾶς δὲ δίκη|πρότερον|φήμης|
- [867] τὸν δυ|σκέλαδόν|θ' ὕμνον Ἐ|ρινύος|
- [868] ἰαχεῖν|Ἄιδαν|
- [870] ἐχθρὸν παιᾶν'|ἐπιμέλ|πειν.
- [871] δυσασαδελ|φόταται|πασῶν|όπόσαι|
- [872] στρόφον ἐ|σθῆσιν|περιβάλ|λονται,
- [873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος|οὐδεὶς|
- [874] μὴ' κ φρενὸς|ὀρθῶς|με λιγαί|νειν.

Strophe 2

[875] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
[876] φίλων ἅπιοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
[877] δόμους πατρώους ἐλόντες
[878] μέλαιοι σὺν αἰχμῇ.
[879] μέλαιοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
[880] εὖροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

Antistrophe 2

[881] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δωμάτων
[882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
[883] ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε
[885] σὺν σιδάρῳ.
[886] κάρτα δ' ἀληθῇ πατρὸς Οἰδιπόδα
[887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

[888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
[889] τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχυνων
[890] τε πλευρωμάτων
[891] [Zelee ost]
[892] αἰαῖ δαιμόνιοι,
[893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
[895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
[896] σώμασιν πεπλαγμένους,

[897] ἀναυδάτῳ μένει
 [898] ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
 [899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

[900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
 [901] στένουσι πύργοι, στένει
 [902] πέδον φίλανδρον· μένει
 [903] κτέανα δ' ἐπιγόνους,
 [904] δι' ὧν αἰνομόροις,
 [905] δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.
 [907] ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
 [908] κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
 [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ
 [909b] ἀμεμφεία φίλοις,
 [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Strophe 4

[911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,
 [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
 [913] τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
 [914] τάφων πατρώων λαχαί.
 [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς
 [916] προπέμπει δαϊκτῆρ

[917] γός, αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
 [918] δαῖόφρων, οὐ φιλογαθής,
 [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
 [920] φρενός, ἃ κλαιομένας μου
 [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιιν.

Antistrophe 4

[922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
 [923] ὥς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 [924] ξένων τε πάντων στίχας
 [925] πολυφθόρους ἐν δαί.
 [926] δυσδαίμων σφιν ἃ τεκοῦσα
 [927] πρὸ πασᾶν γυναικῶν
 [928] ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
 [929] παῖδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐτὰ
 [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὦδ'
 [931] ἐτελεύτασαν ὑπ' ἄλλα||λοφόνους
 [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

[933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
 [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
 [935] ἔριδι μαινομένα,
 [936] νείκεος ἐν τελευτᾷ.

[937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 [938] ζόα φονορύτῳ
 [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἶσ' ὅμαιμοι.
 [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
 [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς
 [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
 [943] κακὸς δατητὰς Ἄρης ἀρὰν πατρώων
 [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

[945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλαιοι
 [946] διοδότην ἀχθέων·
 [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
 [948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
 [949] ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
 [950] πόνοισι γενεάν·
 [951] τελευταῖαι δ' ἐπηγάλαξαν
 [952] Ἄραι τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου
 [953] παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
 [954] ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
 [956] ἔληξε δαίμων.
 [957] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

[958] δορι δ' ἔθανες

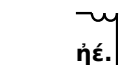
[960] μελεο παθής.

[962] ἴτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

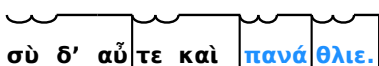
[966] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[966b] [Ἰσμήνη]: ἡέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ἰσμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάνδυσ τε σύ.

[970] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ἰσμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὀρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τὰδ' ἐγγύθεν.

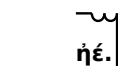
[976] [Ἰσμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἐρινύς, ἥ μεγασθενής τις εἶ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[980b] [Ἰσμήνη]: ἡέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ἰσμήνη]: ξδειξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

[983] [Ἀντιγόνη]: οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανεν.

[984] [Ἰσμήνη]: σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

[985] [Ἀντιγόνη]: ὤλεσε δῆτ' ἄγαν

[986] [Ἰσμήνη]: καὶ τὸν ἐνόσφισεν.

[987] τάλαν πάθος.

[989] [Ἀντιγόνη]: δύστονα κῆδε' ὁμαίμονα.

[990] [Ἰσμήνη]: δίυγρα τριπάλτων πημάτων.

[991] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνια τ' Οἰδίου σκιά,

[993] μέλαιν' Ἐρινύς, ἥ μεγασθενής τις εἴ.

[994] [Ἀντιγόνη]: σὺ τοί νιν οἶσθα διαπερών—

Epode

[995] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών—

[996] [Ἀντιγόνη]: ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,

[997] [Ἰσμήνη]: δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

[998] [Ἀντιγόνη]: ὅλοα λέγειν.

[999] [Ἰσμήνη]: ὅλοα δ' ὀρᾶν.

[1000] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ πόνος—

[1001] [Ἰσμήνη]: ἰὼ κακά—

[1002] [Ἀντιγόνη]: δώμασι καὶ χθονί.

[1003] [Ἰσμήνη]: πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

[1004] [Ἀντιγόνη]: καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

[1005] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.

[1006] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάντα πολυπονώτατοι.

[1007] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἄτα.

[1008] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

[1009] [Ἰσμήνη]: ἰὼ, ὅπου σ τι τιμιώτατον.

[1010] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

[1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ

[1012] δήμου προβούλοις τῇσδε Καδμείας πόλεως.

[1013] Ἔτεο κλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός

[1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.

[1015] στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει

[1016] ἱερῶν πατρώων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ

[1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

[1018] οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.

[1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν

[1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

[1021] ὥς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

[1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ

[1023] τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται

[1024] θεῶν πατρώων, οὐς ἀτιμάσας ὅδε

[1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.

[1026] οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

[1027] ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μὴθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρῶματα
- [1029] μήτ' ὄξυμόλποις προσέβειν οἰμῶγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Αντιγόνη]: ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἐγὼ σφεθάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψασ' ἀδελφόν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἅπiston τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχον, οὐ πέφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν
- [1040] ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
- [1044] γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω, μὴδέ τω δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Αντιγόνη]: αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· ἄθαπτος δ' οὐτος οὐ γενήσεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὄν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἤδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὐ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνω βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημίβητο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνδὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῦθον ὕστατῇ θεῶν.

[1058] ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρὴ γόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

[1059b] [Χορός]:

φεῦ φεῦ.

[1060] ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἑρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε πρόπempειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εἴσιν· τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτῳ | τι ^{etwas} πόλιν | καὶ μὴ | δράτῳ |
something

[1073] τοὺς κλαίοντας | Πολυνείκη.

[1074] ἡμεῖς | μὲν ἴμεν | καὶ συνθάψομεν |

[1075] αἶδε προπομποί. | καὶ γὰρ γενεᾷ |

[1076] κοινὸν | τόδ' ἄχος, | καὶ πόλιν | ἄλλως |

[1077] ἄλλοτ' ἐπαινεῖ | τὰ δίκαια.

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς | δ' ἅμα τῷδ', | ὥσπερ | τε πόλιν |

[1079] καὶ τὸ δίκαιον | ξυνεπαινεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ μάκαρας | καὶ Διὸς ἰσχὺν |

[1081] ὅδε Καδμείων | ἤρυσσε πόλιν |

[1082] μὴ | ἵνατραπῆναι | μηδ' ἄλλοδαπῷ |

[1083] κύματι | φωτῶν |

[1084] κατακλυσθῆναι | τὰ μάλιστα.